

عنوان مقاله:

سماع و پیامد آن در عرفان و تصوف

محل انتشار:

پژوهشنامه اورمزد، دوره 9، شماره 34 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

سید مهدی خیر اندیش - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور شیراز

خلاصه مقاله:

سماع به عنوان یکی از ابزارهای تعالی روح و تشدید شور و شوق در سالک، دارای جایگاهی خاص در عرفان است، زیرا در نزد بسیاری از عرفا، یکی از راه های وصول به وجد محسوب می شود و جنبه ی روحانی و معنوی دارد. گاهی در حین اجرای سماع، بر اثر شدت غلبات روحی و هیجانات درونی، سالک از شدت عشق و شوق چنان از خود بیخود شده که جان به معشوق سپرده است. در این مقاله جدای از مخالفت هایی که عموماً از طرف مخالفان عرفان و تصوف و گاهی نیز از طرف برخی از مشایخ صوفیه، درباره ی سماع صورت گرفته، به صورت توصیفی - تحلیلی جنبه ی مثبت و معنوی این حرکت از دیدگاه موافقان آن بررسی می شود.

کلمات کلیدی:

سماع، وجد، عشق، عرفان، روح، سالک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/753456>

